

I.

Ватихналото прѣзъ зимата 1875/76 год. въстание въ Босна и Херцеговина, избухна на пролѣтъ 1876 год. съ още по голѣма сила. Славата на въстаническитѣ предводители погь Зимоничъ, Пеко Павловичъ и Мичо Любичичъ се

разнесе като молния изъ всичкитѣ краища на княжество Сърбия. Отъ всѣкъдѣ почнаха да се събиратъ помощи за болнитѣ и ранитѣ въстанници, а по распаленитѣ сърби се събираха въ малки дружинки. и отиваха въ Босна и въ Херцеговина да усилятъ въстанническитѣ чети.

Въ Бѣлградъ — столицата на княжеството — страститѣ бѣхъ най распалени. На всѣкъдѣ: въ къщята, на улицитѣ, на пазаря, въ училищата, въ казармитѣ, въ правителственнитѣ учрѣждения, съ една дума на всѣкъдѣ и отъ всѣкого: старо, младо, мъжко женско, богато и сиромашко, все за въстанието се приказваше. Народното въображение бѣше повдигнало силата на въстаницитѣ до баслословни размѣри.

— Вчера Пеко Павловичъ ударилъ на Банялука съ 40·000 души, разбилъ Мухтаръ паша и уловилъ 8·000 души турци и самия паша роби.

— А пъкъ Любичичъ окръжилъ Мостаръ и очаква да му се предадѣтъ всичкитѣ тамошни турци съ орѣжието и джепането си.

— Кой ли ще бѣде князь на Босна и Херцеговина да ли Пеко Павловичъ или Любичичъ?